

il s'impute à péché la moindre bagatelle (t. j. sebi šteje v greh!)
ob slednji se malenkosti spotika (18)

Naj povzamem: brati Tartuffa v Župančičevem prevodu je prav takšen užitek kakor brati ga v originalu. Prevod toplo priporočam posebno srednješolcem, a beró naj ga ob izvirniku, zakaj tako bosta pridobila izvirnik kakor prevod.
Dr. A. Bajec

Emile Zola: **Germinal**. Roman. 1933. Tiskovna zadruga v Ljubljani. Poslovenil Alfonz Gšpan. (Mojstri in sodobniki 7.) Strani 617.

»Germinal« se je v petdesetih letih, odkar je nastal, dobro uležal in prišel že davno med tako imenovane »svetovne« romane. Zató mu gre po pravici mesto med »mojstri in sodobniki«, v zbirki Tiskovne zadruge, ki je to pot v Gšpanovem prevodu, opremljenem z resno studijo domačega romanista Fr. Sturma kot uvodom, dala Slovincem sploh prvega Zolaja s književno ambicijo, dočim smo ga doslej prejeli le kot tržno zabavno ali propagandno blago. V tem oziru pomeni »Germinal« prijetno novost v naši knjigi, tem bolj, ker spada roman zares med mojstrska dela Zolajeva in francoskega naturalizma sploh. Pa je tudi aktualno berilo spričo svoje socialne vsebine, privlačno od včeraj v danes in dogledno še za dolgo naprej. Prevajalec se je vidno trudil ob avtentičnem besedilu in s pripomočki. Dal je kolikor toliko skrben književni prevod v razmeroma dobri slovenščini brez vonja. Komaj nekajkrat namreč je poizkusil presaditi francosko argot-jstvo v našo besedo. Tudi tehnični izrazi so mu delali preglavico (vzdrževalna partija, odvozač, hunt, blok i. p.). Takoj na prvih mestih sem našel nekaj stavkov, ki mi niso dovolj jasni. (Tedad je mož spoznal rudnik. Spet ga je bilo sram: le čemu? Saj vendar tu ne bo dobil dela. Str. 26; Razložil si je vse to do izpuščanja pare str. 28; Pod nasipom je vse utihnilo; nič več niso delavci pretresali kobil z neprestanim drdranjem str. 31.) Simbolno nakazano le en zgled, kakó bi bilo prav slovenski! »Sunki vetra so postajali zmerom besnejši« (str. 30) za: »Veter je suval zmerom huje«.
Dr. I. P.

E. Spektorski j: **Zgodovina socialne filozofije**. Zvezek 1. in 2. Izdala Slovenska matica v Ljubljani.

Slovinci smo piscu tega dela kakor založnici lahko hvaležni. Prof. E. Spektorski j, po rodu Rus, ki že nekaj let predava na naši univerzi, nam je v dveh zvezkih poklonil bogat in izčrpen pregled socialne filozofije v preteklosti. Ruski rokopis je prevel na slovenščino Jos. Vidmar.

Vsebina knjige so — kakor pravi v kratkem predgovoru pisec sam — izkušnje predavanj na petih univerzah. Njen namen je: »pokazati vznik in razvoj evropske socialne filozofije in s pomočjo genetične metode bralcu pomagati razbirati vprašanja, ki vznemirjajo sedanost«. Knjiga je v naši znanstveni knjižnici lepo izpolnila vrzel po takem pregledu in bo marsikomu razširila in poglobila duševno obzorje ter mu razjasnila poglede na to in ono kulturno smer v dosedanjem zgodovinskem razvoju. V prikazo-